# T009 A HÀM IX (55) 139-Bốn Địa Ngục

*Đại Tạng Kinh (Linh Sơn Pháp Bảo)*

SỐ 139

PHẬT NÓI KINH BỐN ĐỊA NGỤC

Hán dịch: Đời Đông Tấn, Sa-môn Đàm Vô Lan, người Tây Vực.

Nghe như vầy: Một thời Đức Bà-già-bà du hóa ở vườn Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc thành Xá-vệ. Bấy giờ Đức Thế Tôn bảo các Tỳ-kheo: –Có bốn đại địa ngục. Những gì là bốn? Này các Tỳ-kheo, đó là đại địa ngục của Đề-xá ở; đại địa ngục của Tỳ-kheo Cù-ba-ly ở; đại địa ngục của Đề-bà-đạt-đa ở và đại địa ngục của Mạt-khư-lê ở. Này các Tỳ-kheo, Đề-xá ở đại địa ngục ấy thân phát ra lửa cháy lan rộng đến hai mươi khuỷu tay. Này các Tỳ-kheo, Cù-ba-ly ở đại địa ngục kia, thân phát ra lửa cháy, lan rộng ba mươi khuỷu tay. Này các Tỳ-kheo, Điều-đạt ở đại địa ngục, thân phát ra lửa cháy lan rộng ra đến bốn mươi khuỷu tay. Mạt-khư-lê ở đại địa ngục, thân cũng phát ra lửa cháy, rộng tới sáu mươi khuỷu tay. Nếu có những người đối với Đề-xá, muốn làm cho ông được an ổn, thực hiện việc này bằng cách lấy nước trong hai mươi biển lớn dội lên thân, nước biển kia cạn nhưng lửa không tắt được. Cũng như một khối lớn đồng nóng chảy, có người rưới hai mươi giọt nước vào khối đồng nóng chảy ấy, thì những giọt nước kia bị tiêu diệt một cách mau lẹ. Tỳ-kheo Đề-xá cũng vậy, bị lửa đốt cháy không hề tắt. Nếu như có người muốn làm cho ông ta được an ổn, thực hiện việc này bằng cách dùng nước trong hai mươi biển lớn dội lên thân ông ta, số nước kia cũng bị tiêu diệt mau lẹ. Tại sao? Là vì kẻ ngu si là Tỳ-kheo Đề-xá kia đã ngăn cản chúng Tỳ- kheo, làm cho họ trong một ngày không được ăn uống. Vì nhân duyên ấy nên khiến cho Tỳ- kheo Đề-xá bị đọa vào đại địa ngục. Này các Tỳ-kheo, đối với Tỳ-kheo Cù-ba-ly, có người muốn làm cho ông ấy được an ổn, thực hiện việc này bằng cách dùng nước ở ba mươi biển lớn dội lên thân ông ta, thì nước biển kia liền bị tiêu diệt mau lẹ. Ví như hai khối đồng lớn nóng chảy như hai mặt trời, có người dùng ba mươi giọt nước rưới vào lượng đồng nóng chảy ấy thì số nước kia chẳng thấm tháp vào đâu. Đây cũng vậy, đối với Tỳ-kheo Cù-ba-ly ngu si, có người muốn làm cho ông ấy được an ổn, bằng cách dùng nước của ba mươi biển lớn dội lên thân, thì số nước trong các biển lớn kia liền bị tiêu diệt ngay. Tại sao? Là vì kẻ ngu si Tỳ-kheo Cù-ba-

ly đó đã phỉ báng Tỳ-kheo Xá-lợi-phất, Mục-kiền-liên là sau khi chết sinh vào ba đường ác, đọa vào địa ngục Đầu-ma. Vì nhân duyên ấy nên Tỳ-kheo Cù-ba-ly bị đọa vào đại địa ngục. Điều-đạt kia bị đọa trong địa ngục. Nếu có người muốn làm cho ông ấy được an ổn, bằng cách dùng nước trong bốn mươi biển lớn dội lên thân ông ta, nước biển kia liền bị diệt ngay mà lửa vẫn không tắt. Ví như ba khối đồng nóng chảy như ba mặt trời, có người dùng bốn mươi giọt nước rưới vào lượng đồng nóng chảy ấy, thì số nước đó bị hết ngay lập tức. Đây cũng như vậy, đối với kẻ ngu si Điều-đạt, nếu có người muốn làm cho ông ta được an ổn bằng cách dùng nước trong bốn mươi biển lớn dội lên thân, nước biển lớn kia bị khô diệt tức thì mà lửa vẫn không tắt. Tại sao? Là vì kẻ ngu si Điều-đạt muốn hại Đức Như Lai, sát hại Tỳ-kheo-ni chứng A-la-hán, phá hoại, làm rối

loạn chúng Tỳ-kheo Tăng, cho rằng, sau khi chết sẽ hướng đến ba đường ác, sinh trong địa ngục A-tỳ. Do nhân duyên ấy nên Tỳ-kheo Điều-đạt bị đọa vào đại địa ngục, thân phát ra lửa cháy lan rộng ra bốn mươi khuỷu tay. Này các Tỳ-kheo, đối với Mạt-khư-lê đang sống trong đại địa ngục, nếu có người muốn làm cho ông ấy an ổn, bằng cách đem nước trong sáu mươi biển lớn dội lên người ông ta thì nước biển này bị tiêu diệt hết, nhưng lửa vẫn không tắt. Ví như bốn khối đồng nóng chảy như bốn mặt trời, có người dùng sáu mươi giọt nước rưới vào lượng đồng nóng chảy ấy, thì số nước ấy liền bị tiêu diệt hết ngay. Mạt-khư-lê cũng như vậy, nếu có người muốn làm cho ông ta an ổn bằng cách dùng nước trong sáu mươi biển lớn dội lên thân, thì số nước biển ấy liền bị tiêu diệt nhưng lửa vẫn không tắt. Tại sao? Là vì kẻ ngu si Mạt-khư-lê này đã dạy cho một trăm ức người khiến họ hành động theo nẻo tà kiến. Vì nhân duyên này nên khiến cho thân thể Mạt-khư-lê luôn phát ra lửa cháy lan rộng sáu mươi khuỷu tay. Này các Tỳ-kheo, đấy là bốn đại địa ngục. Bấy giờ các Tỳ-kheo nghe Phật giảng dạy, thảy đều hoan hỷ phụng hành.

*Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.*